

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

S. II.

SED non satis habebat, quod interioris hominis reformationem, & mortificationem eis suaderet: sed ea quoque tradebat, quæ ad exterioris reformationem spectabant, valde illis commendans virtutem modestiæ Religiosæ, quam dicebat hominibus Societatis valde necessariam, ob tres præcipuas causas. *Prima*: eò quòd ex Instituto agerent cum proximis, ac proinde tenerentur eos ædificare, bonumque nomen apud eos habere: hoc autem obtinetur præcipuè modestia, & compositione hominis exterioris; non tamen affectata, sed vera & religiosa; cum igitur, qui in Societate sumus: a *spectaculum* (vt ait Apostolus) *facti simus mundo, Angelis, & hominibus*: necesse est, vt idem Apostolus ait, *b* *providere bona, non solum coram Deo, sed etiam coram hominibus*. *Secunda*: nam reliqui Religiosi habitu suo, & cucullo ædificant, teguntq; aliquam immodestiam, si fortè in eam incidere: at homines Societatis, qui faciem habent patentem, nec habitum alium, aut cucullum habent: horum loco necesse est, eos habere modestiam, qua exornentur, & componantur, quemadmodum matronæ Romanæ, eò quòd faciem apertam habeant, maiori indigent modestia, quàm aliarum nationum, quæ vultum tegunt. *Tertia*: eò quòd Societas etiam habeat ex suo Instituto orationem, & internam cum Deo familiaritatem; ad quam exterior modestia plurimum iuuat, vt quæ sensus contineat, & componat: per quos aliàs effunditur, & euanescit deuotio: Ac propterea eius modestia debet esse valde

Reli-

a i. Corint.

4. 9.

b 2. Cor 8. 21.

Rom. 12. 17.

et Philip. 4.5.

Religiosa, & ex interna prouenire reformatio-
ne, & ex eo quod semper attendat, se verari in
conspectu Dei sui, vt monuit Apostolus: *c. ma-*
destia vestra nota sit omnibus hominibus: Dominus
enim prope est.

IN hunc finem confecerat sibi quasi indicem
omniū actionum immodestiarū, quæ in viro Reli-
gioso notari possunt, quas seculares, ciuiliū motus
defectum appellant: & nominatim notat immo-
destiam, quæ esse potest in motibus capitis, fro-
ntis, oculorum, aurium, narium, oris, & linguæ,
brachiorum, & manuum; genuum, & pedum, &
reli quarum corporis partiū; & in vestium gestu-
tione. Deinde immodestias, quæ notari possunt in
tēplo, in choro, in Refectorio, in ipso cubiculo, &
in omnib. officijs; quale est Sacrum facere, vel audire;
re; quando decubunt, aut ex lecto surgunt; quando
comedunt, aut sunt in Recreatione; & in quocum-
que alio loco; siue sint soli, siue cum socijs.
Item immodestias subditi erga suum superiorem,
aut Religiosi cum reliquis; aut cum eunt per pla-
team, & alter alterum comitatur; aut cum secula-
ribus agunt, in modo loquendi, ridendi, expuen-
di, tussendi, manus, & corpus mouendi: reforman-
di enim sunt omnes hi motus, & danda opera, vt
(quemadmodum S. Augustinus in Regula sua mo-
nuit) nihil in eis sit, quod non benè respondeat
grauitati & sanctitati nostræ Professionis. Cata-
logum illum ego legi, & erant notati plus quàm du-
centi immodestiarū actus, & Urbanitatis defectus,
in quos poterat Religiosus incidere. Sed quod
sunt tot numero, & plurimi valde leues; ac dome-
stici: eos non exprimo. Hos tamen insinuauit, vt
appa-

appareat, quantam curam ille adhiberet in suis Nouitijs reformandis, etiam in rebus valde minutis. Ex quo oriebatur, vt illi tam rara modestia eminerent, vt obstupescerent sæculares: nec possent se continere, quin coram nobis id dicerent, (quemadmodum ego etiam tunc Nouitius aliquando audiebam) Deum glorificantes, quod hoc ornamentum seruis suis largiretur.

DENIQVE cùm non semper possimus viuos Magistros ad manum habere, qui suis exhortationibus nos ad perfectionem exstimulēt: valde suis Nouitijs commendabat lectionem librorum spiritualium iuxta Regulam nostræ Societatis: qui etsi ex se sint Magistri mortui, eis tamen vitam impertit Magister ille, qui essentia sua est vita, qui loquitur, & cor nostrum per eos docet: ac propterea nominatim commendabat aureum illum libellum Thomæ de Kempis, quem vulgò Mundi Contemptum appellamus. Cuius sententijs frequenter utebatur in exhortationibus: eò quòd cordi adhærescant, Deusque illas imprimat bono affectu legentibus. Et cùm esset Visitator Prouinciæ Aragoniæ, fecit, vt in ea agnoscerent eius libri vsum: cuius emolumentum experientia illi perceperunt, inuenientes singuli, quacumq; ex parte eum aperirent, quod animæ suæ conueniebat.

